

Moduł 5: Tymczasowość i zapis

Moduł koncentruje się na działaniach, których obecność w przestrzeni ma ograniczony czas trwania. Zdarzenie pojawia się, trwa przez określony moment, a następnie ustępuje miejsca innym aktywnościom i innym formom użycia przestrzeni. Uczestnicy spotykają się z sytuacją, w której działanie artystyczne funkcjonuje jako epizod wpisany w ciąg codziennych zdarzeń.

Co pozostaje po działaniu:

Punktem wyjścia staje się pytanie o to, co pozostaje po takim działaniu. Pozostałość bywa materialna, czasem przyjmuje postać śladu w przestrzeni, a czasem istnieje wyłącznie w pamięci osób, które zetknęły się z działaniem bezpośrednio. Dokumentacja pojawia się jako jeden z możliwych sposobów przedłużenia obecności zdarzenia w czasie. Zapis wprowadza działanie w nowy obieg i nowy kontekst odbioru.

Różne formy zapisu:

Uczestnicy pracują z różnymi formami zapisu – obrazem, dźwiękiem, tekstem, lokalizacją na mapie. Każda z tych form przenosi inne aspekty zdarzenia. Fotografia zatrzymuje fragment sytuacji. Nagranie dźwiękowe utrwala rytm i atmosferę. Opis tekstowy porządkuje relacje i okoliczności. Zestawienie tych form ujawnia, że zapis zawsze selekcjonuje i porządkuje doświadczenie.

Dokumentacja jako kolejna faza istnienia działania:

W toku pracy uczestnicy zauważają, że dokumentacja funkcjonuje jako kolejna faza istnienia działania. Zdarzenie przechodzi z przestrzeni fizycznej do przestrzeni opisu, archiwum i pamięci. Wraz z tym przejściem zmienia się sposób jego odbioru. Osoby, które poznają działanie poprzez zapis, wchodzą z nim w inną relację niż bezpośredni uczestnicy.

Odpowiedzialność autora zapisu:

Istotnym elementem modułu jest refleksja nad odpowiedzialnością autora zapisu. Każda decyzja dotycząca kadru, czasu trwania nagrania, doboru słów oraz kontekstu wpływa na to, jak działanie będzie rozumiane w przyszłości. Dokumentacja kształtuje obraz zdarzenia w obiegu publicznym i wpływa na jego dalsze funkcjonowanie w ramach projektu.

Moduł prowadzi do zrozumienia, że tymczasowość działania oraz trwałość zapisu pozostają ze sobą powiązane. Zapis utrwala relację między miejscem, czasem i działaniem, a jednocześnie wprowadza własne ramy interpretacyjne. Uczestnicy uczą się postrzegać dokumentację jako praktykę wymagającą uważności i świadomości konsekwencji.

Efekt pracy:

Efekt pracy jest zmiana podejścia do zapisu. Dokumentacja przestaje być traktowana jako techniczny dodatek. Zyskuje rangę działania, które współtworzy sens zdarzenia i decyduje o

jego obecności w dalszym obiegu projektu.